

Dosarul nr.2ra-1551/16

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău – I. Dutca

Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, N. Craiu, V. Brașoveanu

ÎN C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Frunze Gheorghe în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Frunze Gheorghe cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 03 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale la data de 17 aprilie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Frunze Gheorghe privind încasarea datoriei în mărime de 1798,10 lei (f.d. 3-4).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la data de 04 noiembrie 2002 între Detașamentul salvatori și pompieri nr. 1 al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale și Frunze Gheorghe a fost semnat actul privind deconectarea încăperilor locuibile din căminul nr. 39, ulterior modificat numărul apartamentului 35 din blocul locativ nr. 7, str. Maria Dragan, mun. Chișinău. Începând cu 31 ianuarie 2003 apartamentul a fost aprovizionat de către SRL „Chișinău- Gaz” cu gaze naturale a cazanului de încălzire în apartament.

Astfel, începând cu data de 01 octombrie 2011 în conformitate cu punctul 8¹ din anexa nr. 7 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, conectarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, apartamentele debransate de la sistemul centralizat de termoficare au fost efectuate calcule privind achitarea energiei termice. Conform calculelor în perioada octombrie

2011- decembrie 2015 Frunze Gheorghe a acumulat o datorie în mărime de 1 798,10 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 25 noiembrie 2015 cererea de chemare în judecată a fost admisă integral (f.d. 70).

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău, la data de 24 decembrie 2015 Frunze Gheorghe a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărârii, prin care acțiunea să fie respinsă integral (f.d. 73).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016 s-a respins cererea de apel declarată de Frunze Gheorghe, s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 25 noiembrie 2015 (f.d. 103).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că Frunze Gheorghe locuiește în apartamentul 39 din str. Maria Dragan 7, mun. Chișinău (modificat ulterior în apartamentul nr. 35), care se află la balanța Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale. Conform actului privind deconectarea apartamentului de la sistemul de încălzire din 01 noiembrie 2002 apartamentul sus menționat a fost deconectat integral de la sistemul de încălzire centralizat.

Potrivit pct. 8¹ din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la / reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, „în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăpere la un nivel de cel puțin +18°C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10%, începând cu 1 octombrie 2011; 15%, începând cu 1 octombrie 2012; 10%, începând cu 1 iunie 2016 din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).

La caz, instanța de apel a menționat, că pierderile normative de energie termică în încăperile tehnice, care mențin în stare funcțională sistemele inginerești de alimentare cu apă și canalizare în perioada rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun, se repartizează între toți locatarii.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la data de 13 mai 2016 Frunze Gheorghe a depus recurs asupra deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii (f.d. 113-117).

În motivarea recursului recurentul Frunze Gheorghe a indicat, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și nu a examinat obiectiv și multispectual toate circumstanțele de fapt existente și importante ale cauzei.

La data de 23 iunie 2016 Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată și nefondată (f.d. 123-125).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 03 martie 2016 expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 14 martie 2016, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe cererea de recurs depusă la 13 mai 2016, se consideră a fi depusă în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate a recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Frunze Gheorghe este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Frunze Gheorghe asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Frunze Gheorghe inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Frunze Gheorghe împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne împotriva lui Frunze Gheorghe cu privire la încasarea datoriei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas